

SHRNUTÍ

Postavení a role nových lidských práv v mezinárodním právu

Diplomová práce porovnává tři metody, které byly dosud použity k vytvoření nových lidských práv v mezinárodním právu.

První kapitola formuluje teorii vzniku nových lidských práv v mezinárodním právu. Teorie vzniku říká, že všechna nová lidská práva vznikla jednou ze tří metod: přijetím mezinárodní smlouvy, výkladem mezinárodní smlouvy nebo přijetím deklarace.

Druhá kapitola uvádí definice pojmu lidská práva a vymezuje pojem nových lidských práv jako takových práv, která nebyla výslovně uvedena v Mezinárodní listině lidských práv. Dělení lidských práv do generací práv je odmítnuto.

Třetí kapitola shrnuje prameny mezinárodního práva lidských práv, kterými jsou mezinárodní smlouvy, mezinárodní obyčej a obecné zásady právní. Dále třetí kapitola ukazuje významnost kogentních norem a soft law dokumentů pro právo lidských práv.

Čtvrtá kapitola se zabývá první metodou vzniku nových lidských práv, tj. přijetím mezinárodní smlouvy. Tato metoda je představena na Úmluvě o právech osob se zdravotním postižením a právu žít v rámci společnosti. Formulace a přijetí této úmluvy bylo doprovázeno ujišťováním, že nejsou vytvářena žádná nová lidská práva a žádné normy v této úmluvě obsažené nebudou použity na jiné skupiny osob.

Pátá kapitola se zaměřuje na metodu výkladu. V této kapitole je tvrzeno, že právo na vodu bylo vytvořeno výkladem Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, který byl obsažen v obecném komentáři č. 15 Výboru pro hospodářská, sociální a kulturní práva. Práva vytvořená touto metodou čelí kritice smluvních států, že daný výbor neměl dostatečné oprávnění k takovému výkladu a že nepoužil výkladová pravidla mezinárodního práva.

Šestá kapitola pojednává o právu na rozvoj, které je ukázkou nového lidského práva, které bylo uznáno právně nezávazným dokumentem, kterými jsou deklarace Valného shromáždění OSN. Právo na rozvoj je kritizováno především pro svou neurčitost obsahu, včetně povinných a oprávněných subjektů

Poslední kapitola zkoumá tyto tři metody a porovnává je na základě právní síly, obsahu, procesu vzniku a působnosti. Každá metoda se musí potýkat s jinými problémy a žádná nepřevažuje nad ostatními.

Závěr obsahuje tvrzení, že každá metoda představuje užitečný nástroj k vytvoření

nových lidských práv. Která metoda bude nejvhodnější, bude záviset na povaze potenciálního lidského práva.